

eul_wid: jme-aa

Μοσχίων ὁ Τραγικός · Moschion the Tragic Poet

Fragments on Human Progress

Ἀποσπάσματα περὶ Προκοπῆς Ἀνθρώπων

Period: Ἑλληνιστική [Hellenistic](#)

Dialect: Ἀττικίζουσα [Atticizing](#)

Domain: Δρᾶμα [Drama](#)

Format: Ἑμμετρος [Verse](#)

book 1.1 [ln_1]καὶ γὰρ ἐν νάπαις βραχεῖ πολὺς

book 1.2 σιδήρῳ κείρεται

book 1.3 πεύκης κλάδος, καὶ βαιὸς ὄχλος μυρίας λόγχης κρατεῖ

book 2 [ln_1]ὦ καὶ θεῶν κρατοῦσα καὶ θνητῶν μόνη μοῖρ', ὦ λιταῖς ἄτρωτε δυστήνων βροτῶν,
πάντολμ' ἀνάγκη, στυγνὸν ἢ κατ' αὐχένων ἡμῶν ἐρείδεις τῆσδε λατρείας ζυγόν

book 3.1 [ln_1]κενὸν θανόντος ἀνδρὸς αἰκίζειν

book 3.2 σκιάν· ζῶντας κολάζειν, οὐ θανόντας εὐσεβές

book 4.1 ὅμως τό γ' ὀρθὸν καὶ δίκαιον οὔποτε

book 4.2 σιγῇ παρήσω· τὴν γὰρ ἐντεθραμμένην ἄστοις Ἀθάνας τῇ τε Θησέως πόλει καλὸν

book 4.3 φυλάξαι γνησίως

book 4.4 παρρησίαν

book 5.1 μόνον σὺ θυμοῦ χωρὶς ἔνδεξαι λόγους οὔς

book 5.2 σοὶ κομίζω· τὸν κλύοντα γὰρ λαβῶν ὁ μῦθος εὖνουν οὐ μάτην λεχθήσεται

book 6.1 πρῶτον δ' ἄνειμι καὶ διαπτύξω λόγῳ ἀρχὴν βροτείου καὶ κατάστασιν βίου. ἦν γάρ

book 6.2 ποτ' αἰὼν κεῖνος, ἦν

book 6.3 ποθ' ἥνικα θηροὶ <ν> διαίτας εἶχον ἐμφερεῖς βροτοί,[ln_5]ὀρειγενῇ σπήλαια καὶ δυσηλίους
φάραγγας ἐνναίοντες· οὐδέπω γὰρ ἦν οὔτε

book 6.4 στεγῆρης οἶκος οὔτε λαΐνοις εὐρεῖα πύργοις ὠχυρωμένη πόλις. οὐ μὲν ἀρότροις ἀγκύλοις
ἐτέμνετο[ln_10]μέλαινα καρποῦ βῶλος ὀμπνίου

book 6.5 τροφός, οὐδ' ἐργάτης σίδηρος εὐιώτιδος θάλλοντας οἶνης ὀρχάτους ἐτημέλει, ἀλλ' ἦν ἀκύμων
κωφεύουσα ῥέουσα γῆ. βοραὶ δὲ σαρκοβρώτες ἀλληλοκτόνους[ln_15]παρεῖχον αὐτοῖς δαῖτας·
ἦν δ' ὁ μὲν νόμος

book 6.6 ταπεινός, ἢ βία δὲ σύνθρονος Διί· ὁ δ' ἀσθενής ἦν τῶν ἀμεινόνων βορά. ἐπεὶ δ' ὁ τίκτων πάντα
καὶ τρέφων

book 6.7 χρόνος τὸν θνητὸν ἡλλοίωσεν ἔμπαλιν βίον,

book 6.1 [ln_20]εἴτ' οὖν μέριμναν τὴν

- book 6.2 Προμηθέως
- book 6.3 σπάσας εἴτ' οὖν ἀνάγκην εἵτε τῇ μακρᾷ τριβῇ αὐτὴν
- book 6.4 παρασχὼν τὴν φύσιν διδάσκαλον, τόθ' ἠϋρέθη μὲν καρπὸς ἡμέρου
- book 6.5 τροφῆς Δήμητρος ἀγνῆς, ἠϋρέθη δὲ Βακχίου[ln_25]γλυκεῖα
- book 6.6 πηγῇ, γαῖα δ' ἡ πρὶν ἄσπορος ἤδη ζυγουλκοῖς βουσὶν ἠροτρεύετο, ἄσθη δ' ἐπυργώσαντο καὶ
περισκεπεῖς ἔτευξαν οἴκους καὶ τὸν ἠγριωμένον εἰς ἡμέρον δίαιταν ἤγαγον βίον.
- book 6.1 [ln_30]κάκ
- book 6.2 τοῦδε
- book 6.3 τοὺς θανόντας ὥρισεν νόμος τύμβοις καλύπτειν κάπιμοιρᾶσθαι κόνιν νεκροῖς ἀθάπτοις, μὴδ'
ἐν ὀφθαλμοῖς ἔαν τῆς
- book 6.4 πρόσθε θοίνης μνημόνευμα δυσσεβοῦς
- book 7.1 <τί> κέρδος οὐκέτ' ὄντας αἰκίζειν νεκρούς; τί τὴν ἄναυδον γαῖαν ὑβρίζειν
- book 7.2 πλέον; ἐπὰν γὰρ ἡ κρίνουσα καὶ θῆδ' ἰόνα καὶ τάνιαρὰ φροῦδος αἴσθησις
- book 7.3 φθαρῇ,[ln_5]τὸ σῶμα κωφοῦ τάξιν εἵληφεν πέτρον
- book 8.1 ἦν ἄρα
- book 8.2 τρανὸς αἶνος ἀνθρώπων ὅδε, ὡς τὸν πέλας μὲν νουθετεῖν βραχὺς πόνος, αὐτὸν δ' ἐνεγκεῖν
ῥῆβρον ἡδίκημένον πάντων μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις βάρος
- book 9.1 σὺν αἵσι δόξῃ πρόσθε καὶ γένει μέγας Ἴργους δυνάστης, λιτὸς ἐκ
- book 9.2 τυραννικῶν θρόνων, προσίκτην θαλλὸν ἡγκαλισμένος ἔστειχεν εἰς γῆν, ὄμμα
- book 9.3 συμπαθὲς φέρων[ln_5]καὶ πᾶσι δεικνὺς ὡς τὰ λαμπρὰ τῆς τύχης τὴν κτῆσιν οὐ βέβαιον
ἀνθρώποις νέμει. ὃν πᾶς μὲν ἀστῶν ἠλέησεν εἰσιδὼν, ἅπας δὲ χεῖρα καὶ προσήγορον φάτιν
ᾤρεξε κανθούς τ' ἐξέτηξε δακρύοις[ln_10]τύχαις
- book 9.4 συναλγῶν· τάξίωμα γὰρ νοσοῦν τὸ πρόσθε
- book 9.5 πολλοῖς οἴκτον ἐμποιεῖ βροτῶν
- book 10* κεῖνος δ' ἀπάντων ἐστὶ μακαριώτατος, ὃς διὰ τέλους ζῶν ὁμαλὸν ἥσκησεν βίον
- book 12 ὦ μοῖρα δυσπάλαιστος ἀνθρώπ[οις] –